Sis so tõ saisma jääp.
Sest murrest ei sa abbi,
Ei ka sest kurbussest,
Ent õige palwe läbbi
Saap abbi Jssa käest.

3. Sa, armas Jssa, tijat,
Mes kahjus tullep meil':
So latsile kik säet,
Mes hä nink tarbis neil'.
Mes sinna ette-wõttat,
Se peap sündima;
Ni kui sa essi tahhat,
Ni peap ollema.

4. Kik wõit sa, Jssand, tetta,
Sest sul om rohke nõuw,
So tõ om häste nätta,
So wiis om selge auw.
Kes suttap wasta panda,
Kui tahhap sinno meel
So latsil' abbi anda,
Siin häddan ilma pääl!

5. Mo heng, sis loda rõõmsast

Nink palle julgede,
Kül Jummal kigest häddast
So pästap heldeste.
Se armo tundi oda,
Sis tullep abbi sull',
Nink peat rõmo sama,
Kui kannatet om kül.

6. Oh jätta murret mahha,
Ke söand waiwawa;
Ei Jummal sedda tahha,
Et ollet kurblik sa.
So tõ ei olle, säda
Neid asju ilma pääl;
Kül Jummalal om teda,
Mes kaswus tullep tääl.

7. Kik temma hoolde anna,
Ke targast wallitsep,
Sis wõit sa immes panna,
Kuis tõ kik kõrda lääp.
Se waiw saap pea kääntus,
Mes weel so kurbastap:
Rõõm Jummalast saap antus,
Kui omma aiga näep.

Tarto- ja WÃ ƒÂurroma Kalender 1842, lk. 20